

STAND UP AND TAKE ACTION

Samen kunnen we een einde maken aan armoede en ongelijkheid!

Politici luisteren beter als je samen een vuist maakt. De wereldwijde campagne **STAND UP AND TAKE ACTION** heeft de afgelopen jaren miljoenen mensen over de hele wereld samengebracht. In oktober 2008 kwamen 116 miljoen mensen in 131 landen – het fantastische percentage van 2% van de wereldbevolking – samen om de wereldleiders duidelijk te maken dat zij een einde moeten maken aan armoede en ongelijkheid. Dankzij nationale acties van de **Global Call to Action against Poverty (GCAP)** samen met de **UN Millenniumcampaign**, initiatiefnemer van **STAND UP**, is in verschillende landen al veel bereikt. Zo heeft de regering van de Filippijnen eindelijk formeel toegegeven dat het land veel meer armen heeft dan zij eerst beweerde. En de overheid van Servië spant zich nu in voor werkloze jongeren. Ook is – opnieuw – het verband tussen armoede en de schending van vrouwenrechten aangetoond tijdens het **Vrouwentribunaal in Peru**. Intussen werkt men in **Kongo** aan een samenleving zonder oorlog en zonder armoede.

50 cent is niet genoeg voor een Filippino

Wie kan er rondkomen van 50 cent per dag? Op de Filippijnen werd in 2006 een soort *real life* show opgezet, waarin een aantal mensen probeerde rond te komen van 36 Peso's, ongeveer 50 eurocent, per dag. Hoewel dit destijds de officiële armoedegrens was in de Filippijnen, redde niet één van de deelnemers het met dit schamele bedrag. De lokale poot van **Global Call to Action against Poverty (GCAP)** had de actie op touw gezet.

De pers sprong bovenop de campagne '36 Peso's is niet genoeg', video-opnamen werden op de nationale TV vertoond en in het land kwam een discussie op gang over hoe de autoriteiten de werkelijke armoede verdoezelden met hun onrealistische armoedegrens. De Filippijnse overheid kon niet langer om de feiten heen en verhoogde in 2006 het officiële minimumbedrag van 36 naar 39 Peso's en vervolgens in 2007 naar 41 Peso's. Eindelijk werd formeel toegegeven hoeveel mensen in armoede leefden, zodat het overheidsbeleid hierop aangepast kon worden.

Minder armoede onder Servische jongeren

De enorme werkloosheid onder jongeren in Servië kreeg pas aandacht van de overheid, toen de **Servische Global Call to Action against Poverty (GCAP)** haar schijnwerpers erop richtte. Aan de hand van concrete cijfers, werden strategieën en lokale actieplannen ontwikkeld om de armoede onder jongeren te verminderen.

GCAP in Servië voerde een succesvolle bewustwordingscampagne in de media en wist ook de publieke sector te betrekken bij haar plannen om de jeugdwerkloosheid terug te dringen. In vijf verschillende Servische gemeentes ontwikkelden coalities activiteiten in samenwerking met het bedrijfsleven. Uiteindelijk resulteerden deze lokale initiatieven in een ronde-tafel-gesprek op nationaal niveau, bijgewoond door

vertegenwoordigers van o.a. het Ministerie van Economische Zaken en Regionale Ontwikkeling, het Ministerie van Jeugd en Sport, maatschappelijke organisaties, het bedrijfsleven en jongeren. De GCAP-coalitie gaat verder met haar lobby voor een nationaal actieplan om werkloosheid en armoede onder jongeren te beperken.

Arm + vrouw = pech

Op het platteland van Peru worden meisjes en vrouwen mishandeld, verkracht en tegen hun zin gesteriliseerd. Bovendien hebben ze vaak geen officiële papieren, zoals een identiteitsbewijs. Want als je arm bent en ook nog vrouw of meisje, dan heb je gewoon pech gehad. Gelukkig is dit nu – deels – verleden tijd, dankzij het ‘vrouwentribunaal’ van Global Call to Action against Poverty (GCAP).

Armoede en de schending van vrouwenrechten zijn nauw met elkaar verweven. ‘Vrouwentribunalen’ bieden achtergestelde vrouwen de gelegenheid hun hart te luchten en in contact te komen met politieke beslissers. Zo draaide het eerste vrouwentribunaal, in 2007 in Peru, om de trieste situatie van veel Peruaanse plattelandsvrouwen en -meisjes en werd de overheid opgeroepen om de positie van deze groep te verbeteren. De autoriteiten konden niet om deze oproep heen en zegden toe de situatie van hen te verbeteren. Peruviaanse organisaties blijven hun regering tot op de dag van vandaag herinneren aan hun verantwoordelijkheid. Het succes van 2007 heeft navolging gekregen. In verschillende landen worden sindsdien vrouwentribunalen georganiseerd die arme vrouwen de gelegenheid bieden om openlijk te vertellen over het onrecht dat ze tegenkomen in hun persoonlijke leven.

Oorlog en armoede gaan hand in hand

Levend worden begraven, sterven van de honger, verkracht worden, vluchten uit je vertrouwde omgeving. De wreedheden tijdens de oorlog in Kongo kenden geen grenzen. Global Call to Action against Poverty (GCAP), gevestigd in het onrustige oosten van Kongo, bouwt aan een nieuwe samenleving.

Met naar schatting 3,8 miljoen oorlogsdoden sinds 1998, wordt de Kongolese oorlog beschouwd als het grootste gewapende conflict sinds de Tweede Wereldoorlog. De overlevenden hebben te kampen met fysieke en psychische problemen, maar ook met armoede. Want oorlog en armoede gaan altijd hand in hand. De lokale GCAP ontwikkelt bewustwordingsactiviteiten voor de gemeenschap die de link tussen oorlog en armoede duidelijk maken, maar biedt ook nieuwe hoop. Zo organiseert GCAP trainingen over vredesopbouw en geeft traumatherapie aan vrouwen die te maken hebben gehad met seksueel geweld.